



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

L Ante J

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

lum. Nam libellus a liber est. At in epulis liba sic se
ri coluente a Catone lib. de agricultura scribit his
verbis: Liba sic facito. Cased bene distere in morta-
rio: vbi bene trueris, faring siliginem liba: aut si vo-
les tenerius esse selibra simlaginis solu eode indito
permisceto: cum caseo bene: ouu vnu addito: et per
misceto vna bene. Inde panem facito folia subdito
in foco calido sub testa ea coquito leniter.

Liba g. insula in mari indico.
Libo as. leniter degusto: et quasi primis labris attingo.
Dicitur libare: quasi labiare. Virg. Purgureosq; me-
tunt flores et flumina libant. Sed latin mirabilia di-
cunt. Est em greci λεβωλεω. Diero. de paulo:
Deniq; paululu aque pro in fronte ore libant. Per
translatione qns libare ponit p leuiter tagere. Virg.
Dula libant nate. Qns p sacrificare. Lacta. li. v.
Nihil em tanta et singularis illa maiestas aliud ab
hoie desiderat q sola innocetia: quam si qs obtulerit
deo: satis pie: satis religiose libabit. Tibul. Et quod
cuq; mihi pomu noui educat annu Libatu agricolu
pocit ante deu. Qns pro recipere fumere haurire.
Cicc. lib. iij. ad Dero. Vide ne facias impudeter q
tuo noie velis et alioz laboribus libare laude. Nu-
sus verbi coposita sunt Delibo: sibo: prolibo. Plu-
lib. xxx. In sacris quide etia inter has opes no myr-
rhinis crystallinis veis: sicilibus plibat sympulsi in-
no centius. Et habet pe. pro. Illibatus etia dicit pro
non libatus: non tactus.

Libamenta: libamenta: libatio: pro eodem sumuntur si
gnificant q quicquid in sacris libat: a libero patre q
primus Ioui libauit. Quid. lib. iij. fas. Noie ab au-
crois ducunt libamina nomē. Liber em q bacchus
dicitur est: cum victo de scythis exstitisset aliisq; nati-
onibus: rerum primitias magno Ioui obtulit. Die-
ro. in Leu. Qui offert victimā pacificorū dno: offer-
rat simul et sacrificiū. i. libamenta eius.

Libanus pen. cor. mons inter arabes et phenices excel-
sas arbores habens: et interpretatur candidatio. Et eo
Orontes flum. ouit. Liban etia arbor est q thbus p-
ducit tā mal. q femi. ge. Diero. in eccle. Et qn liban
no inculus vaporauit habitatione mea. Qn et p thure
accipitur qd et libanū d. Libanicus thureus.

Libanotis pe. pro. latine thurea dici pot. Est em herba
odorē thuris habes: et rosmarinus appellat. Plu. Li-
banotis radicē habet olifatri nihil a thure differētē.

Liberaliter Dionysius: siue Bacchus dionysius ostēdit
vel Diodorus. Celebratio: do q et Semele et Ioue
genitus fertur: quē certū fuisse autumet: thebis bo-
etis nati q liber appellatus est: a liberado: nā liber-
tatis deus est: siue q Boetii vbes liberas fecerit.
Ipe em vt inquit Plutar. pro Boetii libertate: pu-
gnauit: vel q vini curas soluat et mētē ab illis liber-
ret. Seu q vino vti libere oia loquatur. Fide autem
pleriq; ebrietate petulatiores. Senec. li. de tranquilli-
tate vite. Liberū dicit: nō ob licentia linguę: sed q li-
berat seruitio curarū animū et trinitie medet. Car. a
labendo deducit q lubrica mens quo lubet prolabit.
Aug. docet libez vocari q mares in coeundo p eius
bāficiū emittis seminis: liberen. Interdū liber po-
nitur p ipso vino: sicut ceres p frumēto. Terē. Sine
cerere et baccho friger venus. Liber dicitur sol: q libere
per aerē vaget. Virg. Vos o clarissima mūdū lumina
Labētē celo q ducatis annū liber et alma ceres.

Liberaliter dicitur q nullius habito respectu qd sentit
dicit et facit. Et liber vocat q nulli subiectus est: cui
relatiū est seru. Itē q curis ac negocijs oibus solu-
tus est. Car. vno disticho duo eius cōprehēdit si-
gnificata. Liber hoies nimū dicit mihi cheryle: hoc
est nimū libere loqueris. In te q dicit cheryle libet

homo est. hoc est vaci negocijs et qd agat non hns.
Liber etia ponit q emittit et extant. Car. in Lume.
Irez tragici. pdeat cur capite libero: cum antiq fron-
te. Itē. p magno seu valido. Quid. Perfruo: infelix
liberore malo. Qn campus liberore: do maior: ad dicē-
dum ratio. Et in his significatōib pma. pducit.

Liber dicitur subitānu: ppe pars corticis interior q li-
gno adhe. Qn et delibrare qd est cortice detrahe-
re: habetq; primā cor. Virg. Hec si tum mouēs al-
ta liber areti vlymo. Qn et liber dicit est in q scribitur
q an vsum chartę de libris: id est corticib arbor volu-
mna cōpaginabānt. Qn et codex ab arborū trūco ap-
pellatus est. Ponit qns liber. p ipso opere integro
liber sit magnus etia si cōtineat quida bucolica et ge-
oigica. Qns pro certa parte opis: vt Virgiliū gncis
in duodecim libros distincta est.

Libellus dimi. parvus liber. Aliqu etia ponit p epla
siue tabella. Unde libelliones dicitur. Libelli etia
dicunt quos: vulgus supplicationes appellat: quos
Har. supplices libellos noiauit illo hendecasylla-
bo. Idē suppliciter vacat libellis. Tales em punc-
tibus dari solēt ad negocia eplicanda a subditis: in
qbus petitiones cōtinent. Sue. in Ceta. tñ libellos
dixit. Libellumq; indicē insidiarū ab obvio quodam
porrectum libellis ceteris q; sinistra tenebat q mor-
lecturus cōmicit. Apud legulos libellus diuersis
modis dicit. Nam est libellus accusationis cōtine-
ntis: repudiij et hmoi. Libellū do genere neutro dimi.
est a libum. vt. L. de episco. audē. l. iudices. In carce-
ratis debet victualis substantia ministrari vel tradi li-
bellis duobus aut tribus diurnis.

Libellulus dimi. a libellus. Diero. In presenti libellu-
lo edocet.

Libelliones a veteribus tabelliones dicebant. Car.
Lum ad me ferunt q libellione esse sciebāt.

Librarius rj. qui libros transcribit. Diero. a d Micā.
Nam et rudes illi Italie hoies quos Lascos Enni
appellat q sibi ritu ferino victū redēbāt: ante chartę
et mēbranaz vsum: aut i dedolatis et ligno codicillis
aut in coriicibus arborū mutuo eplarus alloquia mis-
sicabant. Qn et portitores earū tabularios et scripto-
res a libris arborū liberos vocauer. Bibliopola
do q libros vedit. Librarius etia dici pot qui libros
cōcinat. aut venales in taberna tenet. Itē librari a li-
bra fit: et is est q pcedis pensis pfacit.

Librarius a. um. qd ad libros pertinet. Plu. lib. xxxv.
Omne aut atramentū sole perficit: librariū et tecto-
rium glutino admixto. i. quo libri excubunt et mate-
ria aliqua regit. Et librarius a. um. a libra fit. Col. li.
vlti. Caro in libraria frustra concidit.

Libraria g. vbi reponunt libri: gręce bibliotheca. Bel.
in libraria ego et L. Paulus confederamus.

Liberi dicunt filij: q vt ait Do. Liberalitate a parenti-
bus regendi sunt. Et liberorū appellatio etia vt si-
lius et vna filia intelligit. Terē. Qui tu liberorū cōmit-
tas tuos. Item liberorū appellatio cōtinet nepo-
tes et pncipotes ceteriq; ex his descēdentes.

Liberalia dicitur. liberi festa q apud grecos dicunt Diony-
sia. Heuius. Libera lingua loquitur ludia liberalib.

Liberalis/benignus/munificus. Qn liberalitas muni-
fcentia: liberaliter large munific. Enius contrariuz
est illiberaliter: quod veteres de eo dicebant q omne
maleficū genus excessisset. Teren. in Adel. Factus a
nobis duriter in misericorditer atq; si equū est dice-
re magis aperte illiberaliter Do. Illiberaliter/inu-
ste/inclémenter non bene: quia liberalis bonus dicitur.
Differēt tamē liberalis a munifico: quia liberalis dicitur
q rogatus munificus q ipso beneficiū conulit.
Et. lib. de oia. Quid tam poro regiū: tam liberalē
tam munificū qd opē ferre supplicibus: Sunt etia q

Ac ostiaque ut liberalis sit q̄ parvis & privatis ho-
 ius bñficia p̄stat. Dñificus q̄ magnis & magnis
 rebus: vt q̄ magna pro dignitate munere sit munifi-
 cus vel magnificē: q̄ dō in parvis munerib⁹ libera-
 lem sese p̄stat liberalis. Sic liberalitas nature beni-
 gnitas q̄ maxime in p̄stāda opa amicis p̄spicit & ver-
 sat inter pueros & paruos boies. Dñificētia inter
 magnos. Ad nomen a libero patre: vt Gale. mari.
 docet deductū est: habetis liberalitas dūo extrema.
 Mā si deficiat nec tāta quātū oportet tribuas: auari-
 cia ouit: si autē excedas in dādo: desq̄ plus q̄ oportet
 & cui nō oportet: r̄ q̄ & q̄ causa nō oportet in vitium
 haberi q̄ pdigalitas appellat. Accipit q̄q̄ liberali-
 p pulchro & ingenue forme homine.

Liberales artes dicunt que ingenio colunt: & p̄pterea
 digne sūt liberis hominibus. Illiberales sūt mecha-
 nicę que in manu opera cōsistunt. Habent enim ser-
 uile ministerium.

Libertas a liber fit q̄ seruituti opposita est. Item liber-
 tas dicit de eo q̄ libere & sine respectu loquit̄ / facitq̄
 que liber. Capiturq̄ in bonū cuz sit potētia ingenua
 q̄ sic ab iuriscōsultis diffinit̄ / q̄ sit naturalis facultas
 eius: q̄d cuiq̄ facere liber nisi q̄d vi aut iure p̄hibet.
 Licētia autē in malū cum q̄s libertate abutit̄ vsq̄ ad
 temeritatē & p̄ccitatē. Est licētia impunita quedam
 facultas agēdi q̄cqd velis. Quin. Que in alijs liber-
 tas est: in alijs licētia vocat̄. Teren. Deteriores oēs
 sumus licētia. Donit̄ tñ q̄q̄s licētia pro libertate: vt
 apud Sal. Romā legatos ire iubet agendarū reruz
 ac quoq̄ modo cōponēdi belli licētia ipsi p̄mittit.
 Libertas etiā libertatis dea dicebat̄ cur̄ templū in
 Auentino cōstitutū fuisse narrat̄ historię.

Libertus a libertate dicit̄: r̄ is est q̄ cum esset seruus / sa-
 erus est liber. Alpiā. cū esse licētia diffinit̄ quem q̄s
 seruitute ad ciuitatē romanā perduxit.

Libertinus relatu est ingeniu: sicut liber⁹ patroni licet
 vnā r̄ idē sit libertū⁹ & libertus: per libertinū signifi-
 camus cōditionē hominis sicut ingeniu per libertū
 priuatū quēndā respectū sicut per patronū. Sunt au-
 tem libertini qui iuxta seruitutē manumissi sunt: que
 admodū ecōtrario ingeniu sunt qui libera matre na-
 ti nec postea serui facti sunt. Aliqñ etiam libertini: vt
 Sue. in Clau. scribit. dicunt̄ q̄ ex libero creati sunt.
 Aut em̄: Ignarus tēpōib⁹ Apū r̄ Dēinceps aliquā-
 do libertinos dictos nō ipsos q̄ manumitterent̄: sed
 ingenuos et hio p̄creatos.

Libero as. modo particulare est & significat manumit-
 to. i. libertatē dō. Hodo vniuersale: & significat ab-
 soluo. Cice. Nihil antiqu⁹ fuit q̄ vt e a sceleratorū
 hominū calumnijs liberat̄. Terē. in an. Obsecro te
 q̄ primū hoc me miserū libera metu. Adinc liberatio
 que dicitur cum p̄fecta securitas est. Huius verbi
 cōposita sunt Delibero / sublibero: q̄d est q̄s de sub-
 leuo. Colu. lib. iiii. Cum sola ea res omnē impensam
 terreni pretio subliberet si modo non p̄uincialis sed
 italicus ager est.

Libra r̄ as r̄ mina seu Dna r̄ pōdo dī que duodecim
 constat uncijs. Libra tñ vnciarū varietatem accepit:
 pondo semper idem fuit. Proprie autem libra instru-
 mentū est quo res ponderantur: cum lancib⁹ alio no-
 mine bilacē vocat̄. Cice. Critolaus librā cōstituebat
 in cui⁹ altera lance animi bona ponebat: in altera cor-
 poris & externa: tñq̄ pendere illā animi bonozū lan-
 cem putabat: vt terrā & maria dep̄imeret. Ambro.
 lib. i. offi. Sermones proferat libra exanimatos: vt
 sit grauitas in sensu / in sermone pondus atq̄ in vbi-
 modus. Saterā sō instrumentū quo res sine lancib⁹
 ponderantur. Est & libra celeste signū q̄d octauo ka-
 lendas occubris: seu vt quidā existimat. xij. sol per il-
 lud transiens equinoctium facit.

Libella diminutiua a libra que erat de argēto parua et
 eris libra valebat: hoc est asse.

Librarius a. um. q̄d est lib. Caro: Caro in libraria / fru-
 stra conciditur. Librarius & libraria q̄ & que p̄ficatur
 partēdis pensis. Alpiā. Si librarius rus mittat & q̄
 lum & calcem portare cogat: vel bystrionē balneato-
 rem faciat: vel de symphoniaco atriensē vel de pa-
 lestra stercozadis batino sponat / abuti videbitur p̄
 p̄ccatis. Librarius etiā a libra excubendis vel cō-
 cinand is dicitur: de quo supra.

Libralis & hoc librāle / q̄d est vnus lib. g.

Libzile pen. pro. scaopus libz. Libzilla diuersum est: vt
 paulo infra.

Libzpens dis. a pendēdo s̄m Dñificā. librā enā tenet
 Boc. in topi. Manapi res veteres appellat̄ que
 ita abalienabantur: vt ea abalienatio per quādā ne-
 rus fieret solēnitatē. Verus sō est iuris solēnitatis q̄
 fiebat eo modo quo in institutiōibus Cuius exponit
 adhibitis non minus quinq̄ testibus romanis ciui-
 bus puberibus. Est p̄terea alius eiusdē cōditionis q̄
 librā enā tenet q̄ appelleretur libzpens is. q̄ manci-
 pium accipit es tenens ita dicit: hunc ego homines q̄
 mihi emprus est hoc gre enēaq̄ libra ex iure quintus
 meū esse aio. Deinde gre percuit librā: idē es dat et
 a quo mancipiū accipit quasi loco s̄m. Potest etias
 dici libzpens s̄m ponderatē penator.

Libz as. pondero / trutinō / estimo / exarmino. Apule⁹:
 Dia priu⁹ aliq̄d statuas libzanda sunt. Ambro. sup
 Luc. Cide q̄ signatē scriptura singulozū libzret mo-
 mēta vboz. Aliqñ libzare / graue facere. Pl. Apes
 si oriat. pcella ap̄ hēsis peduculo lapillis se libzant
 id est grauiorē facit. Aliqñ suspēdere & leuiter sua
 vi sustinere. Quōd. Etiam finitima corp⁹ libzabat in
 herba. Aliqñ Acquare. Col. lib. iiii. Sic permensum
 & libzātū opus in s̄militudinē ver nacti semp procedit.
 Inde libzamentū & equilibziū. Huius verbi cōposi-
 ta sunt Delibzo / q̄d est optime pondero. Bel. Quid
 relinquit nisi delibzari sibi equas iubeat ne edēdo de
 fatigētur. Perlibzo / valde libzo. Col. lib. iiii. Parē-
 ting fosse solū metū atq̄ plibz. Et habētē pe. pro. i.

Libzamentū equamentū. Col. li. j. Nam eiusmodi pō-
 sitio mediū libzamentū temperamentūq̄ verbo: um
 byemaliū & estiuozū tenet.

Libzilla als libella instrumenta bellica sara. f. ad brachij
 grossitudinem in modū flagelloz lozis deuincta q̄ li-
 bzari manu. i. ponderari videantur.

Libzbrus apud lycophronē poerā videtur esse mons
 macedonię hñs ad radices pimpleā fontē. vñ muse
 dicuntur libzbrides. Strabo scribit libzbrz eē locū
 thracię ex quo cū nōnulli in boetię partes migrassent
 vbi p̄nassis eodē noie libzbrū dicarunt.

Libzr placet a labēdo: vt Tar. inquit q̄ q̄ placēt in mē-
 te plabantur. Hinc fit collibzr pe. coz. Sal. Dares
 familiarū pati q̄ victoribus collibzissent.

Libens / volēs / facilis a quo libētia voluptas ḡa Da-
 cro. Cui libētē gratięq̄ oēs cōiuiorū incognitē. Li-
 benter aduerbiū / q̄d est grato animo.

Libido pen. pro. si Mōtio credim⁹ & turpiū & honesta-
 rum rerū esse dicitur: vt omne q̄d libuerit libido dicit
 possit. Sed Aug. lib. contra pelagianos de malis m̄i-
 dici oñdit cū ait. Sine dubio a libēdo: hoc est a libitu
 p̄ deuiationē libido est nūcupata. Sed nō omne q̄d
 libet libido est. In bono em̄ libitū / libido dicit nō po-
 test: sed voluntas de ratiōe. i. mentis naturalis exoz-
 ens. In malo sō libitū nō est volūtas sed voluptas
 quā fecit trasgrediens p̄hoplasti volūtas. Et li. cū.
 de ci. det. scri. libidīnē eē generale vocabulū ois cupi-
 ditatē: cū & ipam irā nihil esse q̄ viciat libidīnē ve-
 teres diffinierint. Et auaricia est libido habendi per-
 cūtiā. Denuciācia est libido quōcūq̄ vincendū iactā

tia libido gloriandi nūcupat. Et cū multarū rerū libi-
dines sint: tñ cū libido dī: neq; cuius rei libido sit: ad
dicur: non fere solet animo occurrere nisi illa q̄ obice
ne partes corporis excitantur.

Libidinofus qui in libidine p̄p̄ellus est. *Lice. in Cato.*
Libidinofa em̄ et inēperās adoleſcētia effectū corp̄
tradit senectuti. *Salu. pro nimis appetenter poluit.*
Post vbi paulatim licentia crevit iuxta bonos et ma-
los libidinofe interficere.

Libitina dea ven̄ seu pierpina. *Augu. lib. iiii. de ciui.*
dei. Neq; em̄ audēt aliq̄ partes sub noie deoz vs̄ de
arū deo cloacing tribuere aut volupte q̄ a voluptate
appellata est: aut libentine: cui nomē est a libidine.

Libitina p̄. p. dea quā aliq̄ pierpina/aliq̄ venerē dicit:
in cui' sep̄lo v̄debant et locabant ea q̄ ad sepulturā
pertinet: sicut docet *Plutar. in pbleia libēdo libiti-*
na dicit: vt inquit Var. Cū qñq; ponit. p ipsa ereq;
arum ep̄sa. Sue. in Hero. Qua. iij. funerū milia
in rationē libitine venerunt. L. i. lib. xl. In vbe tan-
ta fuit pestilentia: vt vir tunc libitina sufficeret ad sup-
peditanda. s. funeribus necessaria. Aliqñ pro ipsa se-
pediendi arte seu vendēdi ea q̄ ad sepulturā p̄tinent.
Gal. mari. Qui tunc libitina crecebat: tum rerū sua-
rum vsuz/tum ministeriū suū gratuitū polliciti sunt.
Sed qñ in ede libitine parantē necessaria ad funebre
apparatū: hinc factū est vt libitina aliqñ. p morte seu
p lecto quo mortui ferebant caperet. *Hor. li. car.*
Sultra que pars mei vitabit libitina.

Libitinarius q̄ libitine p̄est et actionē libitinaria exer-
cet questui inferiēs: et qui necessaria funeribus v̄di-
tar: seu qui cōducit funera/aut qui curā sepeliendoz
cadaverū habet. *Ulp. de instico. acti. Si libitinari*
seruū polinctozem habuerit: isq; mortuū spolauerit
dandam in eum quasi insticozā actionē. Et quib' ver-
bis patet libitinariū esse curatozē funeris/polincto-
rem qui cadauera tractat ac sepelit. Lic. et Designa-
toz dicitur. Sen. de benef. An tu Arctium et Arciū
et ceteros qui captandozū testamentoz artem profes-
si sunt non putas eadem habere que designatores et
libitinarios vort?

Libis ventus ap̄hicus qui stat aduersus vulturū.
Libia libig. et libie es. *Ap̄hica* q̄ inde libis ventus fla-
re solet: seu q̄ pluuia indiget. p̄pter nimia siccitatē
ar̄o Tou γειτηρη Λιβυησ: πικροου. *Salu. Elo-*
terra q̄ penuria aquarū: vel etiaz a Libya filia ep̄p̄i
Jouis filij. Aug. lib. de pastoribus docet Libya duo-
bus modis dici: vel istas que proprie ap̄hica est: vel
illa orientālē partē q̄ frigida est ap̄hice et oino collimi-
tanea. Est etiā hoc noie fluu' in mauritania. Lybis
homo et Libya mulier et Libya or̄. Cū Libyſtinus
et Libyſtis idis. Virg. Et pelle Libyaſidis v̄g. Har.
Sicut a labyrintho caloz ep̄stus. Libya autē libycis
facit: a quo gr̄s fit libycus a. um. Unde libycum ma-
re. Libycus campus dicitur magistro Argo q̄ in eo
p̄imū fruges et Libya allatę sunt. Unde et Ceres ab
argis Libya vocata est: vt inquit Festus.

Libycis idis: v̄bs iudeę ab orientali parte *Jordanis*
quam herodes extruxit.

Liburnia regio inter *illyrias* et *dalmatias*: seu vt q̄dam
aiunt: pars *dalmatie*: in qua sunt *Salone* v̄bs visi-
onis: cuius populi *liburni* vocati sunt: de q̄b' *Luc.*
Pugnacesq; mari gratiarū classe liburnos.

Liburni populi ex *liburnia* regione: et *liburni* viatores
dicitur: q̄ ex agris iustu magistratū sepe vocaret
ciues: frequēsq; eoꝝ via esset ab agris ad v̄bē. *Juue.*
Primus clamate liburno Currite iam sedis rapta p̄-
perabit abolla.

Liburnū et *liburna* e. et *liburnica* e. genus nauis bellicę
velocissimę a *liburnis* populis in *illyrico* qui olim na-
uibys velocibus vsi iouū mare insulasq; p̄gabantur.

Qua ex causa romani naues leuitate/celeritate *Ap̄-*
stantes appellauere *liburnicas*: sicut refert *Appia-*
nus. Ad cuius similitudinē vehiculū quoz p̄structū
fuit quo romani principes v̄bi solebant. *Juue.* *Di-*
ues et ingenti curret sup oza liburno. pro naui l̄do-
ra. in Ep̄o. Jbis liburnis sup alta nauū amice p̄pu-
gnacula. Sue. in Aug. Utrobiz parte liburnicaruz
demerit. Amulq; eius qua v̄bebat fustis armamen-
tis et gubernaculo diffracto. Luca. Ordine contentę
gemino creuisse liburno. Firmicus liburnicū impū
vsurpat pro nauali.

Liceo es. cui licitū s̄m analogiā facere deberet: sed nō
est in vsu. Ab impersonali dō licet: habemus licituz
est. *Virg.* Et licro tandem sermone fruatur. Signi-
ficatq; liceo passiuē id quod liceo actiuē. Et sicut ve-
neo capitur pro v̄do: ita liceo pro app̄to: in auctio-
ne *Plau. in mene.* Et septima auctio fiet mencebi-
ne mane sane septimi v̄ndunt ferri suppellex: fundi
edes omnia quequē libebunt p̄genti pecunia: id est
numerata siue soluta in p̄sens.

Liceo eris. licit' s̄m analogiā facere debet: sed nūq̄
legi: vt eius cōpositū pollicitus. Deponens transitiu-
um est qd̄ vitra actū si p̄tū exp̄imat illud in gen-
tino vel ablatiuo ponit: significatq; p̄tū plus polli-
cit' cum veltis vel domus et h̄mō vendit' plus polli-
centi. *Persius:* Et centū grecos curto cētisse licetur.
semperq; huic verbo p̄num subintelligit si nō appo-
nitur. *Plau. in Stri. Locos ridiculo v̄ndo age lice-*
mini. Lic. lib. iij. offi. Tollendū igit ex rebus cōtra-
bendis omne inēdaciū nō licitatozē venditor: nec es-
tra se qui liceatur empro: apponet v̄terq; si ad loq̄n-
dum v̄caerit non plus q̄ semel eloquat.

Licitoz quasi frequentatiuū est: nam significat sepe app̄-
tio/ siue sepe emo/ v̄ndo v̄e per auctiozē: sicut dicitur
est in *Liceo:* tametsi secreto id fieri possit: vt apud
Lurtiū: Cum habeatis arma licitamini hostiū capi-
ta. *Pli. lib. vij. Aristidis* thebani pictozis v̄nā tabu-
lam cētū talentis rex atalus licitat' est. Et licitari con-
gredi et pugnare significat. *Eccl. in hymnide. Quia*
machera licitari aduersum eum cepistis scīs. Enn'
Pars ludere facit iactari et inter se licitant'. Scl' do-
cerem licitari qui decipiendo inducit.

Licitatoz q̄ crebro licet' q̄ pro re emēda/ conduceda ve-
precium alio maius pollicet: vel qui pugnando sepe
cōtendit. Qui etiā pro p̄roneta ponit a *Licerone:*
cum inquit: *Tollendū et. Tūde* in dictione *Liceoz.*
Quid em̄ est aliud p̄ronetarū: hoc est licitatoz of-
ficiū/ q̄ tum emprozē tum v̄dētōz et cōrēdēdo et de-
cipiendo inducere: vt et v̄dat ille: et hic emat/ idq; nō
minus minūdi q̄ augendi pretij ratione. *Sicut igit*
in rebus priuatis/ siue in publicis vendendo/ emēdo
locando/ cōducendo/ contrahēdoq; licitatoz interste:
aut suo dolose/ aut alcerius noie hunc esse eundē qui
p̄roneta a grecis dicit/ manifestū est. Recte ergo
h̄cepit Licero ne a v̄dētōze licitatozē nec irē ab em-
proze apponi debere: sed ipsos potius si ad loquen-
dum v̄nerint nō plus q̄ semel loqui oportere: vt nul-
li licitatoz is mendatio nulli dolo relinquat locus.

Licet impersonale/ modo significat fas est. *Lic.* Neq;
em̄ licebat locū numini cōsecratū turpi flagitio cōta-
minare. *Virg. Quidē ausonios coniungit sedera*
teueris haud licitū: nec v̄stra capit d̄sco: dia finem.
Dicimus autē: Vbi licet esse bonū virū et bono vi-
ro. Cesar. Temē secanū p̄dā quibus eā licet esse
fortunatissimos. Lic. lib. iij. Licet em̄ esse ocio the-
mistoeli. Licet ep̄aminūde. V̄s significat possibile
est siue cōcedit/ aut potestas dat. Har. P̄siciā pe-
to nō licet natare. Lic. li. iij. Idq; cū multis aliis re-
bus/ tum e p̄oficio iure et ceremoniis sepulchrozuz
intelligi licet. Et est om̄q; dicitū mod': non licet m̄

hi per te hinc abire. i. tu non vis seu pateris me hinc abire. Luc. 10. lib. vii. **Q**uia maiorū verramus hausta licebit p eo qd est / si licētia erit. **D**odo / significat fa cile est. Lac. lib. iii. **I**psē ille romāe lingū sumus au ctōr / hū fallat licet ex illa sentētia puidere. **L**ice. li. j. offi. **L**icet em oia ipsa cernere iratozū: aut eoz q aut libidine aut metu cōmōti sunt / aut voluptate nimia gēstū. i. facile est. **D**odo aduerbiū concedentis est sicut **L**ito. **C**irgi. **L**icet ingens ianitor: antro gērnū iatrans / cyangues terreat vmbzas. **D**odo est cōsū / ctio aduerlatius / pro / gūis.

Licētia a licet deducit: gūis in malā partē plerūq; ca / piatur: cū. i. id nobis arrogamus qd non licet. **L**iber tas dō cum non detremur quin ea que honesta ap te agamus. **V**ide in dicitōe libertas. **L**icentior epi / sola in qua nimis libere scribimus. **D**l. **L**icentioze epistola narrare constitui. **L**icentioza mācipia dicitur nequioza quasi multa per licētia factia.

Licenter aduerbiū / significat per licentia: a quo **H**el. **f**emauit cōpositū. **P**eligenter / qd est quasi nimis li / center. **Q**ue verba inquit finit peligenter. **E**t est li / center a licens participio.

Licite aduerbiū a licitis formatū / significat iuste. **L**icētiosus / qui nimis vitur licentia. **L**ictus us. vide in dicitōe linguo.

Licia / sunt sila quibus in telis retrices implicat stami na. **U**nde **T**riticū dicitur velle q; ex tribus licis con / stat. **E**t restitūlicū sila de tela decidēna. **P**lau. in cal. **N**on ego hoc verbū expressi restitūlicio. i. re admo / dum viliūssima. **L**icya e. cum / regio est.

Licitorū lignū circa qd licia inuoluunt. **D**ieron. lib. **R**eg. **M**asile hoste ei? erat quasi licitorū terētū. **L**ichen is. ge. mat. morbi gen? quem latini **D**ētāgrā appellāt: qm a mēto incipit. **D**ar. **N**on vlcus acre pustule ve luctes nec triste mētū fordidive lichenes

Licorū q; carnificis officio fungebat: minister p sūlis / cōsūlisz similitū. **S**z duodecim lictores cōsūlis erāt: alioz leni tū portantes virgārū fasciculos cū secu / ribus ligatos: magistratūq; sūbant: ac quotiens ius / serant fasciculos solutes: primo virgis cedebāt re / um: mox securi feribāt. **L**in. **D**istiq; lictores ad su / mendū supplicii nudatos virgis cedūt / securiq; feri unt. **D**os prim? instruit **R**omulus **D**icti a ligādo li / ctōres: q; virgarum fascies ligatos gerebāt. **H**el. **L**ic / etoz nomē verbale / quasi ligator: a ligādo **T**yro. **L**ic / etonia libertus a licio quo cincti erāt / dicitos existi / n. a. **L**icio em trāserio q; magistratibus sūministra / bant: cincti erāt. **B**e **P**lutar: qū **L**icetoz. litos. i. pu / blic? qū public? minister. **E**t sic absq; ckeribēdū est.

Lictor? a. um. qd ad licetoz p̄tinet. **D**l. **F**asces licetoz / os ianue sūmisit cui se oriz / o cā dēsq; sūmiserat.

Lido is. verbū antiquū / significat cōstringo / deleo. **L**u / ius cōposita sunt: **L**ollido / allido.

Lien gene. mat. grece splen. **D**icit? a lienis in nominati / uo. **L**el. lib. iii. **S**iccur aut lienis est affectus. **H**ui? magnitudine / intemperantia risus fieri affirmant phy / sici. **P**ersius. **S**ed sum petulanti splene cachino. **I**u / tumescit qūq; lien: vt cingere boiem videat. **P**lau. in cur. **M**am quasi cōna liene cinctus ambulo: gēmi nos in vētre habere video: filios: nūdū metuo nisi me dūis dīrūpar miser. **H**inc lienosū / q; liene laborant. **Q**ui sunt: vt inquit **A**rist. lib. iii. **d**e partibus aialū quociens excrementi plus in liene diuertit / calor ei? vlcis possit conficere. **D**l. lib. vii. **D**e pyrro cui / ius pedis pollet lienosis medebatur.

Liger eri. nomē viri. ppriū. de quo **C**irgi. lib. p. **D**icta volant ligeri / necioz / z trouis heros. **L**iger eris. gal / lig suuuis: q; ligeris in nō dī. **A**n / z ligerim in actō lectū est. **H**ic delatus in oceanū influit maximi cur / sus / z pari cum **B**arūna interuallo / z pyrene distat z

duobus stadiorū milibus vtriusq; nauigatio est. **L**igyes / populi asiatici qui cum perse cōtra grecos mi / litarunt.

Ligo as. quidaz a lino deducunt quasi lino ago / q; lino omnia ligetur. ppter qd greci **L**ιγο vocatū putant a πρὸ **L**ου **L**ιγο antiquo verbo / qd est teneo: q; lino omnia tenent. **H**ui? cōposita sunt **A**lligo / qd est ad aliquid vt iuxta ligo / colligo / circūligo. **D**l. **I**d sicut in p̄bo quadratū stupa circūligabant. **D**eligo / valde vel perfecte ligo. **L**ol. lib. vii. **D**elius bimus q; an / niculus castrā: idq; facere vel autumno luna decre / scite p̄cipit: vitulūq; ad machinā delegare. **A**lligo / intus ligo. **O**bligo / circūligo / p̄zeligo / anteligo. **L**i / ui. **F**ascesq; virgārū atq; arida sarmenta p̄ligatur comibus bouum. **R**eligo / qd aliq; est soluo / qd est li / gatū sicut refero. **A**liq; habet / significatiōe simpli / cis **S**ui. **H**oy erat z querno religant in stipite sunt. **L**ol. lib. iii. **D**iuutusq; perennat que firmis truncorū z idoneis locis religata est. **A**liq; retro ligo. **C**icero lib. j. tul. **T**rabit bectozē ad currū religatū achilles. **A**liq; iterū ligo. **L**actā. lib. iii. **D**oc vinculo pietas obstricti deo / ac religati sumus. **S**ubligo: a q; sub ligaculum z habet penul. / core.

Ligamen / ligaculū / ligamentū / ligatura / significant id quo aliquid ligatur.

Ligones / rustica instrumenta sic dicta q; a radicibus q; sub terra sunt / ligent. **E**t dicitur quasi legioes: q; per latitudinē sub terra facili? legunt. **L**uc. **G**omes reoz antiquos curiozū passaq; ligones.

Ligellū / breue domiciliū / z turgurosiū **P**lau. **T**u a ligel / lo fuisti qua eris foras.

Lignū a legēdo inquit **T**ar. q; ligna caduca in agris le / gebant quibus ad focū vrent. **H**inc lignē? a. um. qd ex ligno est: vt **L**ignē? simulacriū.

Ligneolus a. um. dimi. a ligneo. **A**ug. lib. xj. con. **S**ed nec ego dixerim circūtrū illius ligneole rotę diez esse nec ideo tempus non esse ille dixerit.

Lignarius a. um. quod ad lignū p̄tinet: vt faber ligna / rus qui ligna dolat.

Lignosus a. um. qd instar ligni durū est.

Ligule pe. pro. dictū est vbi ligna in domo ad cōburē / dum parata sunt: sicut fenile vbi est vel esse solet fē / num. **S**ic **B**ouile / **E**quile / **C**apule / z **h**mōi.

Lignari est ad capiēda ligna ire. **L**ini. lib. p. **R**edeum / tibusq; lignatū se ire hinc.

Lignatores / dicitur sunt milites qui lignatū vadunt. **I**dē in eodē **P**aucis citra milibus lignatores: ei cū p̄sū / dio occurrunt.

Liguatrū similiter a lego: quasi leguntz arbor: ex cuius ligno tessere fiunt aptissimē.

Liguria / italie regio pro maiore parte montuosa inter amnes **T**arrū z **D**acrū ab altero latere habēs apē / ninū ab altero padū / tibusq; artingēs: cui? caput ē ge / nua: a qua ligustica ora / z mare ligusticū. **D**icta ligu / ria a ligysto p̄baetōtis filio p̄uerfōe v in u.

Ligusticū mare: vt refert **S**olin? coraliuz procreatq; d; fulminibus resistit.

Ligus uris. **P**m **P**uis. p̄t esse. ppriū nomē: z tūc est ge / neris mat. **E**t nomē gentile: z sic est cōis. p̄bus decli / nat hic z hęc ligur: z hiez hęc z hoc ligus: p̄ incola li / gurie. **L**uc. lib. j. **E**t nūc tonse liger / quōdā p̄ colla de / cora. **C**irgi. lib. vi. **T**ane ligur frustra animis e la / te supbis. **I**tem **A**lluētūq; malis ligurē.

Ligusticus a. um. pe. cor. nomē possessiū. **I**uuē. **M**as si. p̄cubur qui fara ligustica portat.

Ligurio is. pe. cor. iui vel ligurū itū. significat mīta aut de consummo z suauioza edulia carpo z per beluati / onem primōniū voro: licet pdu. **H**ora. **T**ractauit ca / licē manib? dū furta ligurit. **A**n liguritozes dicunt gulosi / z voratozes equisozū dulciōzū q; sūmptis de

pius catillos etiā lingit & q̄ bona deuorat. Est etiā
 ligurire paulatim & cuz quadā moza atq̄ elegātia co
 medere quasi sinēdo vt p se cibos in stomachū lique
 fiat. Terē. in eu. Aug cū amatore suo cgnat/ligurūt.
 Dicitū ligurire αρω του λυγυροου: qd̄ greci suauē
 dicunt: vt inquit Do. p translationē. Cice. D. Buto
 scribens ad supplicationē rerū vltus est. Cum qdam
 inq̄r de collegis nobis agraria ligurirēt curationēz
 disturbauit rem: totāq̄ nobis integram referuauit. Et
 ab Ausonio dicitū est Inguinū ligurito.
 Ligula pe. cor. dimi. a lingua. vide in dicitōe lingua.
 Liliū/genus herbz. de qua apud rei rustice scriptores
 fit mentio quō seratur.
 Liliētū/locus in quo liliōz copia est. Palladius. Lili
 eta canneta ponenda sunt.
 Lilybeū/ p̄mōtorū scilicet et vrb̄ eiusdē nois. Syl.
 lib. xiiij. Cernit deuepas lilybeū noie chelas: scribit
 cum dipb. Nā greci. Λιλυβειοι dicunt.
 Lima/instrumentū fabule q̄ ferrū aut aliqd̄ aliud terit.
 Limo as. polio & sup̄flua detrabo. Hiero. ad Damal.
 Sepe caufatus sum excoli nō posse sermonem nisi
 quē pp̄tia manū limauerit. Aliq̄ limare est p̄iūgere.
 Plau. Nō pater tu vñq̄ cū illa limabit caput. Du
 ius cōposita sunt Delimo & elimo q̄ habēt pe. prod.
 Limaculus dimiū. a limatus. Cice. Gollūio. Sp̄ est
 hoc delimatulo & polito tuo iudicio.
 Limatura/scobis: hoc est puluisculus limādo detract.
 Limar dicit q̄ erquiri vt aliquid auferat. Plau. in bac.
 Limaces viri q̄ atterant & consumāt. Et limar testu
 do coehle terrestris q̄ & limaca a limo dicit: in quo
 per byemē delitescit & vniū vere prodians. Col. lib.
 ij. Implicite conche limar burluaz campe.
 Limus/genus veltis ab vmbilico ad pedes. Ciri. lib.
 xij. Gelati limo & verbena tpa vincit. Et limus leca/
 men est seu cgnū illud molle qd̄ ab aquis deferri so
 let. Unde limosus a. um. Ciri. Limosoz lacu per
 noctē obscurus in vltia delituit. Hinc illimis & hoc il
 lime pe. pro. qd̄ est sine limo defecātū sincerū. Sido
 nius ad heronū. Nulq̄ aqueductus liquor integer
 vel aeterna defecabilis: vel fons irriguus /vel pute
 illimis. Hinc & Oblimio: de quo alibi.
 Limus a. um. obliquus. i. transuersus/obtusus qd̄ & li
 mis tertie declinatōis dicit. Unde qui oblique aspi
 cit limis oculis spectare dicit. Ter. in eu. Ego limis
 spectro sic p̄ stabellū clanculā. Do. p̄r esse notariū
 casus: vt sit limis spectro vel ablatiui pluralis & deest
 oculis. Cum igit̄ dissimulant se boies videre qd̄ vi
 dent: & non recta facie: sed transuersa intuentur: limi
 dicuntur aspicere.
 Limē dē qd̄ ex transuerso in Ianua est a limo obliquo /q̄
 ingrediētū ereūtibuz transuersum sit: vt est apud
 Do. festūoz. Nec solū inferiorē partē significat que
 sub pedibus calcari solet in ingressu: sed etiā superio
 rem. Iuue. Pendētia liquit vela domus & adhuc vi
 rides in limine lauros. Melius nō limen superū et
 inferū dicit. Exime limē superū qd̄ mihi misero sepe
 confregit caput. Inferū quoq̄ vbi ego omnis defre
 gi digitos. Limē superū sup̄liminare etiā vocatur: a
 grecis hyperbyron. Pōnit interdum pro ingressu.
 Ciri. Lumen erat cecoz fores & peruius vsus. In
 terdū pro interiore parte domus. Idē penetrant au
 las & lumina regū. Interdū pro loco standi. Idē. Coz
 ripiant spacio auditio limenq̄ relinquunt. Interdū
 pro principio: vt in limine vitē extinet est. Interdū
 pro amicitia: vt testat Ser. enarrans illud de Tur
 no. Se limine pelli. Iuue. Limine submoueo: i. re
 pello: ab amicitia. A limē fit Limio as. Liminare.
 Postliminiā liminaris & hoc liminare quoad limen
 pertinet: vt lapis liminaris qui est in domus ingres
 su. Aug. ad Hiero. posuit pro principio. Non hoc

codet ipse vt affolet in liminari pagina p̄tendebat:
 id est in principio seu ingressu libri. hinc sup̄liminare.
 Limes icis/modo transuersam viā significat/modo ter
 minū. Col. li. j. Semitas nouozq̄ limites in agro fie
 ri nō patiat. In agris limites duo maximi sunt: Car
 do & Decumanus. Limes decumanus est qui ab ori
 ente in occidentē spectat. Cardo a meridie ad septen
 trionem. Reliqui limites angustiores: distantq̄ in
 sese paribus intervallis.
 Limico as. pe. cor. & limico: significat termino seu re/
 stringo/sic a semitis Semico as. & semicoz. Cū limi
 tatus ager d̄r in cēturias diuisus. Pli. lib. xvij. Aut
 si maior: modus sit rotidē pedū cardinē quo decuma
 no limitari. Sem p̄ q̄o quintānis semitari: hoc est in
 quinto quoq̄ palo singule iugo pagine includat. Li
 ce. Appio pul. De tua plura beneficaz natura limi
 tabit aliquid posterior annus. p̄pter quadā tristitia.
 Limentinus putabat deus q̄ liminibus p̄ficer.
 Limbus muliebre vestimentū erat purpurā in imo cō
 surā habēs seu qd̄libet aliud ornamentū veltū exte
 ritatē ambiens. Ciri. Sidoniā picto clamūte cir
 cādara limbo. Vniū dimi. est limbulus a quo limbellus.
 Limbozarius qui limbum vestem consuit. Plau. Te
 rozes limbozari.
 Linus/nomen viri propriū: ex mercurio seu vt quidam
 putant ex apolline & vrania geniti: alter philozophus
 thebalius Junioz. Est etiā linus species bymni Sui
 das autēz λινος χαλκι δευος απο λαωροσ και
 τερψιχοροσ οιδεα μιφι μαροου και ουραρισα
 λευεσαι δε τερπισσουσ απο φοιρ ικεσυρα μι
 μαλαεισ ελληρασ αγαγειν γερεσθαι δε και
 ηρακλεωσ διδασσ καλοσ γραμμαστω και
 ηθο λυκρινοσ μοσθησ προωσο γερεσθαι ηυε
 λιωρ.
 Linū απο του λινου antiquo verbo qd̄ est teneo: q̄ li
 no omnia tenetur. Hinc lineus a. um: quod ex lino
 est vt veltis linea.
 Linarius: qui lini artem exercet: a grecis λινος
 κισ: linoplocis.
 Linamentū/pbilum quod ex lino voluendo trahitur.
 Pli. Delphini linamenta accensa epicitat vulue strā
 gulatu oppressas.
 Lineum/pannus lineus & sudariū quo in balneis vti
 mur. Bar. Non tam sepe teret lineca fullo tibi. Itē
 lineca sunt vela quibus vtuntur naue. Ciri. Certū
 est dare lineca retro. Itē lineca que sūt idonea ad spe
 ctantiū vmbraclia. Unde legitur: Lesarem totum
 form lineis adumbrasse. Itē lineca linei amictus.
 Inde lineatus linecis in ducus: id est lineis veltibus
 quali habitu fertur fuisse. Apollonius philozophus
 quoniā h̄mōi habitus videbat mūdiō: q̄ qui ab ani
 malibus de glubebat. Sidonius ad leonē: Cupidus
 scientie conueniens pecunie: inter pulas abstemū
 inter purpuratos lineatus.
 Linecolū diminutiū. Pli. pro petia p̄ni linei vulne
 ribus in linecolis imponitur. i. amurca.
 Linearius: qui lineca vendit.
 Lineones: qui terunt lineca minima p̄ conficiendis velti
 bus: vt docet Ser. lib. vij. en. Firmicus lib. ij. marb.
 scribit venerē in quadripedibus occurrētē facere lin
 teones/aut plumarios atq̄ colozū tinctozes.
 Linea p. proprie significat filum illud quo fabri mate
 riarū vtuntur ad signādā materiā q̄ ex lino fiat. Et
 quoniā ab hac si rubrica vel alio colore tincta fue
 rit figura designat longa sine latitudine atq̄ altitudi
 ne: ea quoq̄ figura linea vocatur. Item ea que nō co
 lore: sed animo imaginantur geometre linee vocan
 tur. Et linea dicitur filum omne ex lino et quicūq̄ te
 nua funiculus. Col. Ligato pede longa linea galli
 na custoditur. Pli. Aureng deuorant banū: admiō

mentibus lineas: atq; ita erodunt. Idem. Sere mata vero lineis discurrere ad imagines pictas. Et linea dicitur que est in superficie. Nam superficies est lineis est vt punctum: quo d est principiu in geometria dicitur autem punctu qd diuidi non pot. Linea que ab vno puncto ad aliud deditur.

Linearis et hoc liniare: qd ad linea pertinet. An linea/ris pictura vocata est lineis circa vmbra hominis deductis. Primi hanc picturam exercuerunt Ardicces conitibus et Telephanes sicyonius sine vilo colore spargentes tñ lineas intus: vnde et latini linearē picturam graphidē appellauerūt.

Lineamentū a linea: et ipsa extremitas et quasi linea que dam corporis per quā hominis forma dignoscitur a lineari pictura tracta in qua per solas lineas effigies hominis cognoscebat. Iusti. li. j. Lineamentoz eq; litas mari et filio p similit. Oli. Nec q succederet ope ri ad pscripta lineamenta inuentus est.

Lino is et lino is: et lenio is: diuersa sunt. Nam lino et lenio quartē cōiugationis sunt. Lino tertie. Et lino lino q habent pe. cor. lenio. p. Cing. Seruataq; mel la thesauris relines Sedulius. Illiniens hominē ve teri de semine supplet. Est autem linire crasse aliquid aliquo instrumento supinducere. Col. lib. vii. Sed il lius sanas nora fibula abena si locum lesam cōpun gas cretaq; cynonia et aceto linas. Aliqñ etiam non crasse sed leniter aliquid inducere et quasi lineā duce re. Unde interlinire dicimus supinducto atramen to aut alio liquore scripturam aliquaz picturā ve de struere. Sic littere dicunt interlirte: et talis inductio Linira dicit. Aliqñ obturare. Cing. li. iiii. Be. Neq; ille ne quicq; in tectis certatim tenuis cera spiramen ta linūt: vt etiā a cōtraria significatōe eius cōpositū simul Relino indicat: vt apud eadē. Seruataq; mel la thesauris relines. habet hoc verbu lino: tria hēri ta lini liri et leui. De primo Quinil. in declamatione Ceti. Et ne qd sceleri ipso desset mariti tui cruore pa rietē linit. De scdo Col. li. vlti. Multi cū semel no ua dola vel seria crassa gūmi luerūt: vna in ppetuu qmitione esse contētē sūt. De tertio Lato de re rul. Postea dolium calefacto minus: qui si picare velis tepeat satis est lignis lentis facito calefacat. Ubi tepe rate reprobis: cum inū indito: postea linito. Si recte le ueris in doliū quinquagenarū pedum quatuor satis erit. Supinū vnū tantū habet litā. An litus a um: p obturato maculato inaspero. Argi. lib. iiii. Be. Lu cent ante et fulgore coruscāt ardētes auro et paribus li ta corpa guttis. i. inaspera seu distincta. Quale est il lud Hiero. ad Saluinā. Tu qd que in tumulto mari ti sepelisti omnes pariter voluptates q litā purpuris so et cerula faciē sup fererūt eius lacrymis diluisti. Eius cōposita sunt Adlino ad aliqd lino. Oli. Sunt qui leporeo coagulo mel addāt et hoc sepe adlinant dentē. Palladi. Si stercus p̄mogeniti virculi adlina mus oris vasculoz. Lollino. Bel. Postea tabulas cera colleuisse circalino. Li. j. ruf. Condiūt egyptiū mortuos et eos seruant domi: p̄se etiā cera circalitos condiūt vt q maxime p̄maneat diuturna corpa. Deli no: Illino interlino: oblino. Quid alibi. Elinō extrali no sedo. Lucil. lib. vj. Si hęc vestimenta eleuit luto. Perlino valde lino. Col. lib. vii. Dōz vlcera laus tur aceto: et tūc pice liquida cū adipe sulla perlinunt Relino qd obturati erat aperto. Ter. in beau. Re leui oia dola oēs serias. Sublino in mediocriter sedo illudo: et pro ridiculo habeo. Plau. in epi. Senex ri bi oas sublitū est plane et pbe. i. derisus es. Et in capt. Quanto in petore hanc meā magis re voluto tanto mihi egritudo auctio: est aio ad illū modū sublitum esse os mihi. i. substercoati vel maculati.

Lino is in itum: proprie significat vngō vel frico: aut

quid simile qd digito aut aliquo instrumento alicui rei superinducit fricatur vel imprimatur: sed tenuiter nō crasse. Col. lib. vii. Fere autē per statem sic mulcis aures canum exulcerantur sepe vt rotas amittant. Quod ne fiat amaris nucibus contritis linide sunt. Hieronymus in tob. Statimq; lineis super oculos eius ex felle isto piscis. Farcos tamen adeo interdūz hęc duo verba lino et lineo in significatione p̄pinqua esse: vt vix discerni possint. A lino componit Circū lino. Lactā. lib. v. Circūlinat modo poculū celesti melle sapientie: vt possint ab imprudentibus amara remedia sine offensione potari.

Lingones sunt populi Hallig supra heluetios et sequa nos in occalum vergentes.

Linternus Campanie fluvius haud longe a vulturno fluuit et oppido.

Lingo is: vt cū. Lingere est aliquid lingua molliter tan gere. Plaut. in East. Del mibi videor lingere hinc linguam quidam deduci voluerunt. Rursum lingere dicimus dum aliquid in ore tenentes guttatim id de fluere in stomachū sinimus. Quz res linctus dicitur Quz nō in hunc vsū sunt elegnata grece dicunt Oli. Telicos gēma est q olez nucleo sillis videt et lin gentiū calculos frangit. Idem. Multi tussim veterē linctu salis discussere. Idem. Et femine lini sunt et de ginata. Hinc fit compositū Elingo qd est extra lingo Plau. in cur. Hic hodie apud me nunq; elinges salē

Lingua a ligando dicta est q liget cibū. Nam cibus vi sua cōglobat ac depumit in ventrēq; transmittit: seu q ipsa dentū septis quasi muro vallata ac ligata sit. Est et lingua minor que et sublinguium a quibusdam dicitur operculū cartilaginolum: qd p̄hytula spiri talem in gutture claudit cū p̄hytula cibali cibus de fertur. Hęc cū ridemus accollitur: quia risus oia con cutit. Quapropter periculosum est ne nos risus in uadat cum deglutimus. Hoc enim operculū natura instituit ne quid esculenti potienti ve ad pulmonem feratur. Qd si accideret nisi reuerteretur hominē stran gularēt. Accipit quandoq; lingua pro differētia ser monū. Unde dicimus linguā latinā: linguam grecā vt est apud actus apostolicos. Audiuim⁹ eos loquē tes nostris linguis magnalia dei. Quinetiam in vna lingua sermonis diuersitas lingua dicit: vt in greca lingua est. Attica: dorica: ionica lingua. Scribit stra bo trecentas nationes q dissimilibus linguis vterent descendisse in dioscuriadē vrbē colchoz clarissimā.

Linguarum diuersitas inquit Augustinus lib. xix. de ci uitate dei: hominē alienat ab homine. Nam si duo si bimet inuicem stant obuiam neq; p̄terire: sed simul esse aliqua necessitate cogantur: quoz neuter nouē linguam alterius: facilius sibi animalia muta etiam diuersi generis q homines sociatur. Rursum lingua appellatur genus promontoz nō excellētis: sed mol liter in planū deueni. Similiter instrumentū planum et oblongum in speciem lingue factum lingua dicit: quale est illud quo vtuntur Bromatarij ad extrahen da e vasis vnguenta. Cuius diminutiū fm Pūscia num est lingua: eiusdem significatōis: et per concis onem. Ligula f estus. Ligula p̄ diminutione mdicta alias a similitudine exerte lingue: vt in calcis: alias inserte: id est intra dentes coarctate: vt in cibis: pro ea que calceoz est. Bar. Non extrema sedet linia lin gula plāta. Iuuenalis abiecit et li corripit. Et ligu lam dimittere sollicitus: ne tota salutaris tam turba peregerit orbem. Bar. Quis me ligulas dicit equi telas patresq;. Dicoz ab indocilis ligula grāmaticis Dio ea que instar lingue facta est. Plinius. Cera pu nica fit hoc modo. Ventilat sub dio septis cera sul ua deinde feruet in aqua marina ex alto petita addi to nitro. Inde ligulis eligat florem. Columella. Li.

B

gulam vocat instrumentū ad purganduz e vase spu/ ma. Deinde inquit vbi linguatum mel in subiectum alutū deflucit transferit in vasa scitilia: q̄ paucis ante diebus aperta sunt: dū multens fructus efferuiscat: hinc sepius ligula purgādus. **Pli.** Sunt qui cōm/ tralibus modis dandū putant luna: quarta sexta se/ prima lingue mensura. i. cochlearis. **Teretes** etiam gladiolū oblongū in speciem lingue factū ligulā vocī tanere. **Lingua** itez vt **Plinius** testatur: herba est q̄ circa fontes nascitur cuius radix cōbusta & trita alo/ pecias emēdat. **Siliter** lingua bubula genus herbe quā greci buglosson dicunt boum lingue similis. **Lingua** canina alia herba que cynoglossos vocat a gre/ cis **Lingua** petrea genus lapilli qd̄ inter gēnas con/ numerat. **Lingua** sunt **Elinguis** sine lingua et qui loqui nō potest etiā si linguam habeat. **Elinguo** as. **Bilinguis** trilinguis: huiusmodi.

Linguar siue lingular: lingula: ve verbosus multū lo/ quens: qui nimū & stulte loquit. **Sel.** lib. j. **Hoc** ge/ nus hominis in verba prouectos lo cutaleios & blate/ rones & linguaces dixerunt.

Lingulaca mulier multiloqua. **Plau.** in **Las.** **Lingula/ ca** est nam nunq̄ tacet. **Accipitur** quandoq; pro mu/ liere auguratrice. **Quandoq;** pro pisce qui solea aut ei similis a nōnullis creditur. **De** quo apud **Tarro/ nem** & **Plautum**.

Linguo linguis liqui licetū **Plm** **Dis.** significat relinquo/ dimitto: habetq; li. syllabā indifferentem in p̄terito **Virgi.** **Hec** tamen indecorē tua re regina reliqui. **Idem.** **Mam** q; sua patriā liquerat tellure sepultam. **Quius** cōpositū est **Delinguo.** **Alc.** **Errat** cū nesto/ re **Celariensi** male citante. **Virgi.** **Encl.** iij. vbi legit. **Mam** q; suā patriā antiqua cinis ater habebat.

Lipara penultima correpta **Insula** ex colos a liparo/ rege: **Aufonis** regis filio cui successit colos. **Hiero.** **Que** et lipara scitiliam nauigant sinistra est. **Dincli/ pareus** liparea lipareus.

Liparus **Aufonis** regis filius: a quo lipara denomina/ ta est insula.

Liparis **Cilicie** fluius αἰτὸς ἰοὺ λῆπαρδος qm̄ scribit **Alex.** **natātes** in hoc flumine: aut se lauantes nō ali/ ter vngi ab ipsa aqua q̄ si oleo aut adipe lauarent.

Lipsana pe. cor. tantū pluraliter declinatus nomen est/ quo apud nos reliquē significant.

Lippus qui oculos habet lachrymātes cū putredo ab/ bis de suat. **Lippitudo** ipsum vitū. **Cor.** **Celsus.** **Si** frons purit lippitudinis metus est.

Lippio is iuuitum lippus fio: hoc est marcorē in oculis/ contrabo. **Pli.** lib. xvij. **Oculorū** vitia fieri negant/ nec lippire eos qui cū pedes lauat aqua inde ter ocu/ los tangant. **Plau.** in **Lur.** ad fauces transtulit. **Pro** spicio parū os amarū habeo: dentes plenos: lippitū/ fauces fame ita cibi vacuitate venio lassus lacribus.

Liquentia fluius gallie cisalpine seu venetie: post **Tar/ uisnum** agrū. **Quiturq;** in opterginis & in mari adri/ aticum cadit.

Liquidus a um: penulti. cor. molle fluxum. **Virgi.** **Aut** cum liquentia mella sipant. **Aliquādo** ponitur. p pu/ ro. **Idem.** li. iij. **Dulcia** mella premes nec tantū dul/ cia s̄rum et liquida: id est defecata et sine sordibus. **Aliquando** pro prospero. **Plau.** in **p̄seu.** **Ab** sinistra auspicio liquido atq; ex sententia confidētia est inimi/ cos meos me posse p̄dere. **Hinc** sit aduerbiū **Liqui/ do:** qd̄ significat pure & manifeste. **Terētius** in **And.** **Et** liquido possim iurare. **Dicimus** etiaz ad liquidū quod est manifeste.

Liquido as: aperio manifeste.

Liquo as li. syllaba cor. significat liquidū facio cū scilicet/ aurum vel plumbum dissoluitur. **Lu.** lib. vij. **Ere/ ptas** rela liquauit. **Quius** passiuum liquor. **Compo**

sita sunt **Eliquo:** qd̄ est extra seu valde liquo. **Lactā.** libro. ij. **Quē** autē vel quomodo deus hęc duo prin/ cipalia ignem & aquam vel accenderit vel eliquauer/ rit solus potest scire qui fecit. **Aug.** lib. ij. **confessio.** per translationē dicit. **Voces** igitur interluebant au/ ribus meis & eliquebat tua in cor: meus. **Reliq̄** idem qd̄ liquo. **En** legimus de scitis **Primo** & **Feliciano** q̄ iusserit spes reliquari plūbū & bullis in oia fundi.

Liquatū siue liquamen: pinguedo animalis ad ignē/ liquefacta & in vsuz coquinariū seruata ad cōdiēdos/ cibos. **Licer** & de alijs dici possit: que non comedunt/ vt est apud **Colu.** lib. vij. **Succus** excolati lupini ve/ teris vini fer & amurca pari mensura miscentur: eoz/ liquamine confa ouis imbutur.

Liquasco is: liquidus fio.

Liquo liques liquiui: li. syllaba correpta. **Est** autem li/ quere liquidum seu molle esse qd̄ instar olei discurrit. **Hiero.** in **Lu.** **Omne** liquens qd̄ bibit de vniuerso/ vase imundū erit. **Hinc** liquesco liquidus fio. **Peri.** **Por** tibi cū insāmas iuicū omēta liquefat. **Virgi.** **Limus** vt hęc durefat & hic vt cera liquefat. **Quius** cōposita sunt **Colliquo:** a q̄ colliquefco. **Deliquo** a quo **Deliquefco** qd̄ est in totū resolutio. **Del.** lib. vij. **me.** **Protrinus** imbutū celesti nectare corpus: **Deliq̄/ uit** stagnūq; suo de nomine fecit.

Liquet impersonale: significat **Constans** manifestū & cer/ tum est: qm̄ que resoluuntur certa constantia & mani/ festa sunt. **Ter.** in **Lu.** **Illum** liquet nihil deierare/ bis mensibus ser nō vidisse proximos.

Liquefacio: quo liquefco eiuēd cum liquefco signifi/ cationis. **Liquefacio** composituz. **Illiquefco** qd̄ est/ valde seu in totū liquefco. **Lice.** lib. iij. **Lu.** **Que** sunt/ omnes vnius generis ad perfundendū animū tanq̄ illiquefacte voluptates.

Liquos is: liqui resoluor desuo stillo. **Cuius** passiuum/ est liquor: liqueris: quozū li. syllaba p̄ducitur. **Virgi.** **Ter** nouo gelidas canis cū montibus humo: **Liq̄/ tur.** i. paulatim dissoluitur. **Idem.** li. iij. **Mam** que p̄/ ma solo rupis radicibus arbos vellitur huic atro li/ quatur sanguine guttred: est desoluitur. **Lu.** libro. ij.

Liquitur & nigra distillant inguina tabe. **Hinc** etiaz/ fit liquefco liquefco prima pro. **Quidius** libro. j. **de** pon. **Sic** mea perpetuis liquefco pectora curis. **A/ liquo** fit compositū. **Col.** **liquo.** **Tarro.** **Quod** aurū cū colliquisset in forma fuit insulam.

Lira prima syllaba producta: sulcum significat. **Col.** li. ij. **lyras** rustici vocant easdem porcas cum sic aratū/ est vt inter duos latus distatis sulcos medius cumu/ lus siccam sedem frumentis p̄beat. **Hinc** lyrare: a quo delirare & delirus. **Deliramentū.** **Lirare** dicunt/ agricolę cum crate dentata vel tabula aratro annexa/ operiunt semina. **Primo** em̄ aratur terra: qd̄ dicitur/ profcindere: **Deinde** secunda aratione exercitate gran/ diores glebe frāguntur quod vocant effringere. **Ter/ tia** aratione iacto semine boues lirare dicuntur: qui ta/ bellis et vomere simul et satum frumentū operiūt vt/ porcis et sulcant in fossas quo pluita aqua dilabatur/ **Hinc** delirare aliquem dicimus cum non recto sulco/ tegendo semen incedit: deinde per metaphoram ad/ insaniam hoc vocabulū tranlatum est. **Quē** & deli/ ri insani dicuntur: & delirare insanire. **Boza.** in **episto/ lis.** **Quicquid** delirant reges plectunt achui. **Deliri/ ramentū** ipsa deliratio. **Quidam** tamē delirare a gre/ co trahunt. **Mam** λῆρειν ineptire est. **Moliri** etiaz/ liras gerras et nugas vocitantere. **Plaut.** **Mam** rug/ blanditię mihi sunt qd̄ dici solet gerre germane ede/ pol lire. **Zyra** p y. aliud significat.

Liro liras: liras facio. **Col.** **Lirant** lugera duo opa vna/ **Liratin** aduerbiū per liras. **Colu.** **Eoz** cum sint liras/ tim feri debent.

Liris fluvius campanie ortus in Apennino z minter nas pterlabens. Bar. Ceruleus mons liris amat que sylva marice ptergit. Cirg. Et vmbrosq; liris p regna marice.

Lis: controuersia a limite id est termino dicta: q; pime inter homines lites de limitibus fuerunt.

Litigo as: pe. cor. quasi litem ago: discepto contendo. Bar. Ab miser et demens vnginti litigat annos.

Quisq; cui vinci gargaliang licet. Plau. i rud. Qua de re nūc litigatis inter vos? Litigiū litis actio. Idē in Est. Ma ego qd cōtrahere cupio litigiū inter eos? Litigiosum dē de q; lit est. Litigiosus qui frequēs in litibus versat. Litigator z litigatrix q; z que litigat.

Lithos grece: lapis latine dicitur.

Lithagium: spuma argenti: quasi q; sit in lapide com/pacta argenteum.

Lithocolla: glutinū quo lapides coniungunt. Fit enim ex lapide pario aut marmore cū taurino glutino.

Lithoglyphus pe. cor. sculpro: lapidum.

Lithotomia: penultima producta lapidicina lithoto/mus architectus.

Lithologema penultima producta: lithogematis strus lapidum.

Lithostratus pe. produ. maf. generis: z hoc lithostratum dictio composita ex Lithos lapis z stratus stratus appellatur locus lapidibus stratus si verbus grecum proprie interpretari volumus. Teruz lithostrata ex parulis crustis constabant: quibus solum pauimenti incrustabat. Unde legimus in euangelio Joānis. Et sedit pro tribunali in loco qui dicit lithostratos. Bar. li. iij. de re rust. Et villam haberet ope rectorio atq; intestino ac pauimentis nobilibus lithostratis spectada. Hec a nostris dicit Sectile.

Lithiasis morbus calcularis.

Littera quīs p̄n suam analogiam per simplex t. scribi debeat: tamen quia prima syllaba eius producitur p duplex t. scribi solet. Dicta littera quasi legiters eo q; legenti p̄beat iter: vel q; in legendo iteretur: vt inquit Ser. Vel a lituris: q; scripta deleri possit: quia p̄terūq; in ceratis tabulis antiq; scribere solebant z inde debebant. Vel a lino is: quod in scribendo illini tur: id est leniter inducitur atramentum. Vel a linea quoniam grece γραμμή linea dicitur et inde grāma littera et grāmatica litteratura. Et littere que no te quos appellatur et lineis constant. Et significat p̄ncipaliter litteras indiuiduas: vt a. b. c. Sicq; distiunt q; sit minima pars vocis compositę ex litteris que scribi potest indiuidua. Huic accidit nomen sez quo appellatur: figura qua pingitur: et potestas qua valet. Aliquando littera capitur pro scribentis ma nu. Licet ad Atticum. Nam alexidis manū amabam q; tam prope accedebat ad similitudinem tue litterę Plurali numero litterę epistolę designant: nisi apud poetas: apud quos legitur littera pro epistola. Qui dius. Quis legis ab rapta bruceide littera venit. Vo cantur p̄terea litterę discipline que litterarum mo numenis continentur: vnde dare litteris operam di cimus: hoc est incumbere artibus que scriptę sunt. A littera sit diminutiū litterula: quod Hieronym^o po suit pro breui epistola cum inquit. Duntaxata omnia z suspectas litterulas vobis interdico sub anathema te. Litteratus qui litteris p̄ditus est. Luitus contra rium est illitteratus pro rudi z indocto. Litteratu lus diminutiū est. Hierony. contra Rufi. Cideris tibi litteratulus et rabbi.

Litterosus idem quod litteratus. Castus. Homo litte rosus mere.

Litterarius litteraria litterariū: quod ad litterę vel ad lras p̄tinet. Cū dicit ludus litterarius.

Litterator qui litteras noscit vel docet.

Litteratura: ars que de litteris tractat: vt est grāmari ca. Aug. li. viij. confes. Imperatoris Iuliani tempo ribus lege data prohibiti sunt christiani docere litte raturam z oratoriam.

Litus a um participiū a lino. Vide in dictione Lino.

Littus per duplex t. terra que ab aqua tangitur: vel q; alluitur: vel q; aqua ad id alludat: vel q; ibi aqua elidi tur seu q; fluctibus oblimatur. Et proprie de mari di citur: ripa de fluminibus. Quidē Lampoq; recepti. Liberioz aq; pro ripis littora pulsant. Sueton. in Nero. Dispositę per littora z ripas diuersę taber ne. Quandoq; etiā littus dicit de fluminibus. Cirg. in diris. Littora que dulcis auras diffunditis agris. cū de Dincio loqueret. Sumitur interdū pro terra mari vicina. Idem. Cui littus arandū z ce. Interdū pro spacio circa aram: a litando: quia ibi litabant ho stie. Nam sicut docet Zona. Nauigantes eundo et redeūdo in littore sacrificabant propter quod z vltus obnuuit vt duplici t. scribatur cum lito p̄mā corri piat. Cicero tñ in topi. a ledo deducere videt. Quod cū p̄mā producat: vnico t. scribenduz erit. A littus sunt littoreus a um: z littoralis adiectiuum vt arena littorea: z plaga littoralis.

Lito as: sacrificio facto deos placō: votūq; impetro. Sue. in Lesa. Deinde pluribus hostiis cęsis cum li tare non posset introiit curiā. Huius cōpositū est per lito quod est perfecte lito. Hel. Si be res diuigē factę riteq; perlitatę essent: baruspices dixerunt omnia ex sententia pro cessurum esse.

Litura re. superinducto: z complatio: a lino lino vt fit cum superinducto atramento alio vt liquore scri pturam vel picturam destruuimus.

Lituro as. pe. producta cancello: expungo. Sidonius apol. Tunc vel certius te probasse reliqua gaudebo si liturasse aliqua cognouero.

Litus baculus incuruus: quo sedentes augures auib; tēpla designabant. Hel. Litus est vtq; breuis in parte qua robustior est incurua. Dicitur interdum regale sceptrum: hoc est ille romuli baculus qui post romulum a litibus dirimendis in medio incendio in teger mansit vt apud Tale. maximum. Nihil in eo p̄ter litū romuli integrū repertum est. Et Plutar. in Romulo. Litus cōseruatus est in palatino colle: vsq; ad Celerū tempora a quibus capta vrb; incen sa fuit. Sed postea expulso a Camillo hostib; inter altissimas fauillas illelus cum omnia ignis consum p̄sser inuētus est. Festus scribit litū esse gen^o bucci ne curę vnde vox gracilioz extiret: q; cecinerit liticę dē Cir. li. vi. Et lituo pugnas istignis obibat z hasta Liticen penul. correpta qui lituo canit.

Luius nomen historici patauini qui res romanas mi ro artificio luculentoq; sermone perscripsit. De hoc Hiero. ad Paulinū Ad Titū Luitū lacteo eloquē tię fore manatē de vltimis hispanie galliarūq; finib; quosdam venisse nobiles legimus. Et quos ad contē plationem sui roma non traxerat: vnus bonis fama perdurit. Habet illa etas inauditū oibus seculis ce leberrimūq; miraculum vt tantā urbem ingressi aliud extra urbem quererent. Fuit et alius Luitus poeta. Comicus cognominatus Andronicus. De quo Dio me. Constat inquit apud Romanos: Prīmū latino sermone comediam Luitum Andronicum scripsisse. Hel. libro. xvj. Dicit omnū. L. luiti. poeta fabulas docere Romę cepit post Sophoclis et Erupidis mortem annis plus fere. Cer. li.

Liuoz vestigiū z nota que sit ex flagello. Unde in eccle siastico legimus q; flagelli plaga liuozem facit. Alio quando significat colorem nigriorem. Bar. Sic pau latim liuoz in candorē vertitur: z omnis macies e cor pore abscedit. Et quoniam talis est color inuidioz ideo



liuor accipitur pro inuidia. Luc. Liuo: edat tibi cura negat. Claudia. libro. iij. Rabiem liuoris acerbi Nulla potest placare quies.

Liuidus proprie dicitur qui ex percussu carnem nigraz habet fluxione cruozis ad eum locum quo percussus est. Plinius. Taplic succus saggilatis ac liuidus pro dest. Hinc liuidus pro nigro. Arg. Quid ve petunt anime vel quo discrimine ripas: De linquunt: ille remis vada luida verrunt. Quoniam vero qui inuidia laborat credentes se dolore huc colorē contrahunt: Liuidus sepe pro inuido ponitur. Bar. Omnis in uideas liuide nemo tibi. Quis diminutiū est liuidulus. Juue. Quibus inuideas si liuidulus sis.

Liueo es: ater sum. Pl. lib. xij. Coxer vero scilicet beliothropi liuentibus colorem reddit. Et aliqui inuideo. Pompo. Maligius homo r fortunis aliozum semper liuens.

Liuesco: liuidus fio. Claudi. lib. iij. Haud equidem in uideo nec enim liuescere fas est. Vel nocuisse deos. Quis compositū est Adliuesco.

Lix dicit cinis in quez materie rediguntur cum fuerint exulte. Pl. lib. xxxvj. allegat Garronem dicentem: lix cinis est foci. Et lix vocatur aqua cineri immixta. Unde liximum. Et lix aqua a lica qui secutus est herculem deflecti quidam aiunt.

Liximum aqua in qua lauandi gratia decoctus est cinis per n. ante i. Col. lib. xij. Sunt qui culmos fabe exurunt r ex eo quod cremauerint cinere liximum faciūt. Idem libro vltimo liximum vsurpat. In olla inquit scitili ampla preparata liximum cineris farmēt calesceri conuenit.

Lix dicitur sunt qui vilioris questus gratia exercitum sequuntur ut puta lauandi aut coquendi gratia. Syl. libro. v. punicozum Inutile mari ligarū vulgus. Sci pio apud liuū. Acum vmbzum appellat semilixam quasi semimancipiū nomine ignominioso. Bar. Lixulas r semilixulas vocabulo sabino scribit dicitur culos ex farina casco r aqua comitros r inter cibaria numerantur. Appellati sunt a cinere: q lix cinis foci sit. Unde elixus a um: quod coctum est cinere olle supposito. r Liuesco quod olla coctū est. Nam veteres pro olla aulam dicebant.

Lix as: lixum facio r vernacula lingua dicitur lixare a quo sunt composita Lixro et prolixo: quod est lixum facio seu in longū acu. Col. lib. v. Quare magnopere monendus putato: est vt plier aciem ferramenti r quantū possit nouacule simile reddat.

L Ante O

Loba e. milij vel panici racemus: vt est apud Var.

Locus proprie dicitur quicquid aliquid continet: Vir. Sic locus vbis erit Domitius a dialecticis inter accidentia substantie: et est vna de septem circūstantijs que ita numerantur persona: qualitas: negociū factas: causa: modus temporis: que hoc versu conueniunt. Quis quid vbi quibus auxilijs cur quomodo quando. Quandoq locus dicitur genus. Sal. Matus haud obscuro loco. Quandoq distributio temporū que cui in spectaculū venturo tribuuntur ab edilibus Unde motus loco dicitur: qui suas botas non obtinuerit inter precedētes r secutores. Et Cicero Loco motus est cū ex vrbe pulsus. Teren. Moller grex pertumultū comotus est loco. Cum autē dicimus. Loco patris te habeo significamus ea esse charitate q patet est vel esse debet. Teren. Si te in germani fratris dilex loco. Loco do solaciū: loco voluptatis: loco honoris p iucundū voluptuosus r honorificū dr. In locū substituit. i. in alterius vicē. Quinti. Et in locū iuuenis amissi substituit de vanitate solaciū. In plurali loci r loca. Loci sedes r argumentoz sūt q intra se cō-

tinēt argumēta r ex qbus ipsa argumēta petēda sunt Ab Aristo. topica vocati sunt. Loco sūt in qb aliquid locat qd etiā locos in eodē significato dicant. Vir. Deuenero locos vbi nūc ingēna cernis. Similiter locos pluraliter dicitur mulieris vultū seu vterum et vulgo matricem appellamus. Bar. in origi. Sic loci muliebres in quibus nascēdi incia cōsistunt. Pl. lib. xj. Feminis eadē oia preter vesicā r intus vtericulus vnde dicitur vterus qd alio noie locos appellat: hoc in reliquis animalibus vultū tantū dicitur.

Locus diminutiū a locus: significat em parū locū Bar. li. iij. de re rust. Dicitur familiariter nosse cū piscinas habere magna pecunia edificatas ac loculos ita sepe cum eo ad villā sui. Pomē etiā interduz p sacculo in quo pecunia seruat q alio noie dr vultus r bulga r marsupij r capsula siue sit lignea siue eborrea Bar. Mos nisi de stana loculos plere moneta nō decet. Interdū p feretro quo mortui efferunt: qd alias capulū r libitinā vocat. Et loculi p vultus.

Locellus dimini. a locus. Bar. Si qd adhuc supest in nri fece locelli. Est munus nihil est: ipe locell' erit. Loculatus a um: qd habet diuersos locos. Bar. Nam vt paulianus r ceteri pictores ciuidē generis loculatas magnas habēt areolas vbi discoloroz sint certas sic bi loculatas habēt piscias vbi dispares disculos habent pisces.

Loculamēta loca distincta siue capsule in quibus aues r similia nidificare seu habitare solent: r a locus de duci videt. Col. Vel si nō ita cōpēt passillis adactis tabule supponant q vel loculamēta quib' nidificent aues vel sicilia colūbaria recipiāt r lib. x. de apibus dicit. Crepitaculis greis aut testarū plerūqz vulgo ia centiū terreat fugies iuuetus: eaqz que vel pauida cū reperierit alucū maternū: r in e' aditu glomerata penderit: vel statim se ad proximā frondē contulerit penus custos nouū loculamēta in hoc preparatus plimat intrinsec' p dicitur herbita: deinde guttis melis resperlum admoueat: tū manib' aut etiā trulla cōgregatas apes recondat.

Locuples pe. cor. generis ois fm Diisc. r tā in q in e ablatiū sūt. Licē. in frumētaria. In pūncia locupletū r referat. Hora. In locuplete domo. Dicitur locuples a lara humo h' e locoz plen' q pleraqz loca. i. q multas possessiones hz: quē admodū pecuniosus a pecoz copia. Assidius ab asse dādo cognosiat. Pl. lib. xvij. Lognomia etiā prima inde pūm qui pistrinas inuenerūt. Pisones a pinsendo. Hinc r locupletes dicebāt loci: hoc est agri plenos. Et nō modo pro diuite: r loca multa possidente: verū etiam pro firmo certoq ad quālibet rem ponit. Licē. lib. iij. offi. Accedit eos testis locuples possidomus. Possēt tū p bono r magne auctoritatis capi r forte rectius: quē ad modū r illud in eodē lib. cōparatiue positū. Quere em locupletiorē querimus q principē populi romanū qui retinēdi officij causa cruciatū luberit vtro.

Locupletio as: pe. cor. locia r possessionibus quēpiam diuite facio quis etiā ad oia sicut dicit capi possit: vt cū quis opib' rebusq etiā incorporeis ditat. Col. li. iij. Et ante ppensum r exploratū habeamus vt locupletet patrefamilie vinearū cultus. Plau. Tūus est paterna hereditate locupletarier. Qui' cōpositū est Collocupletio qd significat valde ditō. Ter. in heas. Vbi nā est fides dū ego ppter te errās patria carō demēs tu interea loci collocupletasti antiphalate.

Loco locas pono continuo. Liur' lib. j. Castra ab vrbe haud plus quinqz milia passū locant. Arg. Dicalata theatri fundamenta locat. Interdū locare est reponere. Plau. Dū aulā domi locatā pūrit ablatā reperit. Interdū nuptui tradere. Ter. in pbor. Quēto q si sūā suā vnica locaret. Hinc Illocabilis q tradi vt